

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

lingsforslag været nødt til uden for betænkningen at stille ændringsforslag, der bl. a. forøger understøttelsen i forbindelse med arbejdsløshedsforsikring.

Den personlige frihed øges på en menneskeværdig måde. Vi forenkler arbejdsmiljøloven og bygge-loven. Vi ophæver by- og landzone-loven. Vi giver befolkningen en reel indflydelse på deres miljø, på skolerne, på daginstitutionerne og alt, hvad der i øvrigt vedrører deres dagligdag.

Til slut vil jeg gerne knytte nogle kommentarer til regeringens kommentarer til fremskridtspartiets ændringsforslag. Finansministeren hævder, at arbejdsløsheden vil blive større, hvis man vedtager fremskridtspartiets ændringsforslag. Finansministeren glemmer dog i sine argumenter fuldstændig at medregne de positive elementer, der er i vore forslag. Som sædvanlig er regeringens udtalelser om de generelle økonomiske konsekvenser kun partitaktisk polemik med et meget, meget ringe indhold af saglighed. Det samme gælder, når det drejer sig om betalingsbalancen. Man har ganske enkelt undladt at udtale sig om de betalingsbalancemæssige konsekvenser af at gennemføre fremskridtspartiets politik, vel simpelt hen ud fra de- visen, at kan man ikke sige noget dårligt, så må man hellere lade være med at sige noget. Man må vel erkende, at regeringens kommentarer efterhånden nærmer sig grænsen for det, der i ministeransvarlighedsloven omtales som vildledning af folketinget.

Til allersidst skal jeg kun anbefale, at man stemmer for et bedre Danmark, ved at man stemmer for fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven.

Maisted (FP):

Sidste år sagde socialdemokratiets ordfører, da vi havde finanslovdebatten, at nu gjaldt det altså om at holde styr på nerverne, så gik det hele nok. I år tror jeg nok, man yderligere skal tilføje, som hr. Lindinger siger: Op med humøret, for det er altså ved at knibe lidt med at løse problemerne, medmindre man har et godt humør. Det ser man bedst ved at se på regeringens 360 ændringsforslag. Det er ikke bare fremskridtspartiet, der fremsætter mange ændringsforslag; også regeringen stiller ændringsforslag til sit eget lovforslag for at indarbejde de aftaler, man nu har indgået med en række partier.

Det drejer sig selvfølgelig om afgifter i stor udstrækning, hvor man starter med stempelafgift og belaster nybyggeriet, både ved optagelse af byggelån og senere ved den endelige prioritering. I det hele taget er det jo et gennemgående træk, at man øger erhvervslivets omkostninger, og man starter en kamp om at få adgang til diverse tilskud, hvis man skal overleve i det danske samfund.

Men der er enkelte ændringsforslag, der lige- som karakteriserer regeringens finanslovsforslag. Man har f. eks. måttet trække råenergi-afgiften tilbage og måttet lave en anden afgiftsordning. Det betyder, at man stadig væk ikke har fået fremlagt en energiplan her i folketinget, som er en forudsætning for, at vi kan løse de økonomiske problemer. Vi har tidligere hørt, at man forventede, der skulle være en stigning på 5-6 pct. i industrieksporten og -produktionen, og det forudsatte, at man havde en stigning i energiforsyningen. Disse problemer, som måske er de allervigtigste ved den økonomiske politik, undlader regeringen fuldstændig at tage op.

Videre er der nogle få karakteristiske ændringsforslag til fremme af beskæftigelsen. Her starter man med at give det såkaldte Dansk Folkeferie skattefrihed for de tilskud, de har. Det giver øget beskæftigelse, og det fremmer måske fru Inge Fischer Møllers idé med, at man skal have et sabbatår. Så er det klart, at der er uendelige muligheder i et sådant forslag.

Man har lavet et beskæftigelsesfremmende forslag, hvor man anvender 58 mill. kr. til lønninger for at producere varer for 11 mill. kr., og når man så spørger finansministeren, om det ikke var en bedre idé, at man anvendte dem til at producere varer for – så kunne det jo være, man fik en større værdi – får man at vide, at det er skam en overfladisk betragtning. Når vi siger, vi kunne tænke os at give en skattelettelse til erhvervslivet i form af en hævn- ning af den skattefrie bundgrænse for dets medarbejdere, sådan at man fik en billigere produktion, så får vi at vide, at løsningen er, at man bruger 58 mill. kr. for at producere for 11 mill. kr. Det er klart, at de fleste af pengene med så høj en lønkvota er rigtigt anvendt, siger finansministeren. Ja men så er der jo rige muligheder. Vi kan jo antage alle disse mennesker, der er arbejdsløse, i administrationen, for dér er lønkvoten jo også omkring en 80 pct. i forhold til det, der bliver udført. Så er det jo næsten en hån, at vi har 200.000 arbejdsløse.

De næste ændringsforslag drejer sig om